

[Aase Olesen]

huske alle disse PIN-koder? Vi må som bekendt ikke gå med dem i pungen, dér hvor vi har Dankortet, og vi må heller ikke have dem i højre lomme, hvis vi har Dankortet i venstre lomme. Hvordan skal vi bære os ad med at klare alle disse mange koder, vi efterhånden får, og hvordan skal vi sikre, at vi ikke gør os skyldige i noget ulovligt ved at tabe den lille seddel, tallet står på? Jeg har forstået ved at læse PKKs beretning, at denne PIN-kode er at betragte som en persons underskrift. Det vil jeg altså sige, at når man går og klatter med en sådan seddel eller glemmer den, så afgiver man falske underskrifter.

Jeg synes, at det rejser så mange spørgsmål af juridisk karakter, at jeg meget gerne ville have spurgt justitsministeren, om han virkelig deler industriministerens opfattelse, at lovgivning for øjeblikket ikke er nødvendig.

Industriministeren (Stetter):

Debatten om Dankortet i dag er delt i 2 afdelinger. Den første afdeling er debatten om justitsministerens og min redegørelse, og den anden afdeling er SFs forespørgsel.

Redegørelsen fra regeringen er resultatet af folketingets forhandlinger den 11. marts 1982, der blev startet af det radikale venstre. Som afslutning på debatten vedtog et enigt folketing, at justitsministeren og industriministeren skulle fremkomme med en uddybende orientering, når de endelige planer for et Dankort forelå, og inden dette plastkort blev indført. Med industriministeriets redegørelse om betalingskort, december 1982, og justitsministerens og min redegørelse har regeringen opfyldt dagsordenens ordlyd.

Jeg takker partiernes ordførere og fru Aase Olesen for deres indlæg, og jeg vil tillade mig at svare under ét, fordi det stort set er de samme emner, som har interesseret deltagerne i debatten, og som dermed også er blevet behandlet.

Jeg vil først understrege, at betalingsformidlingen i Danmark varetages af Nationalbanken, pengeinstitutterne og postgirokonto-ret. Disse institutioner har i samarbejde og hver for sig opbygget et velfungerende og smidigt betalingssystem. Pengeinstitutterne supplerer anvendelsen af mønter og sedler med checks med tilhørende ID-kort, der ef-

terhånden er blevet et helt nødvendigt betalingsmiddel. Banker og sparekasser har udviklet konto-til-konto overførsel og har investeret i on-linesystemer, der bringer det danske samfund på højde med de bedste i verden med hensyn til betalingsformer. Hertil kommer det stærkt benyttede postgirokontor med alle dets former for betalingsformidling.

Inden for alle disse betalingsmetoder ligger der et overvældende stort antal daglige transaktioner. F.eks. udførtes der i 1981 godt 150 transaktioner pr. checkkonto eller ca. 1 transaktion pr. konto hveranden dag, og det drejede sig dengang om 2,1 mill. checkkonti. Det kan alt sammen læses i industriministeriets rapport, december 1982. Jeg håber, at folketingets medlemmer vil dykke ned i dette interessante materiale.

De forskellige betalingssystemer er vokset frem og har vundet udbredelse, uden at folketinget på forhånd har lovgivet og dermed risikeret at styre udviklingen i en uhenigtsmæssig retning. Det har altid været behovet, der har bestemt nye betalingssystemers anvendelse, og sådan bør det også være for Dankortets vedkommende. Det enkelte menneske, den enkelte familie og virksomhed kan selv bedst afgøre, om man ønsker at anvende kontanter, checks, konto-til-konto overførsler, postgiro og/eller Dankortet, hvis dette sidste også bliver et betalingsmiddel.

Det er sagt i debatten her, at man ikke kan få sine penge i en bank eller en sparekasse uden at betale for det. Jeg skal kun anføre, at man kan hæve sine indeståender, hvad enten det nu er noget, man har lånt, eller det er noget, man har opsparet, og man kan jo også hæve det via checks eller konto-til-konto overførsel, og selv om der er tale om, at man indfører en anden gebyrpolitik og vil have et gebyr for de transaktioner, der foregår, så vil deltagerne i debatten jo også vide, at man kan foretage et vist antal transaktioner, hvad enten det drejer sig om checks eller til sin tid Dankort, uden at betale. Men foreløbig er Dankortet kun et hævekort, som kun kan benyttes af kortindehaveren i det udstedende pengeinstitut og dets filialer. Jeg har forstået, at kortet fra den 1. september kan bruges som hævekort i alle pengeinstitutter og i de til den tid opstillede pengeautomater. Disse tilbud kan man benytte, eller man kan lade være.